

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, Augustus' 16-dikán, 1823.

Török és Görög dolgok.

Konstanczinápolyból ismét érkeztek Bétsbe tudósítások, mellyek ugyan elég újak, de semmi új hadi történetekkel nem szolgálnak az újságkedvelőknek. Egy környüállás fordul benne el olyan, a' melly ha megvalóságosul, elég kedvetlen a' Görögökre nézve. Ez az, hogy ismét tsírázni kezd köztök az egyenetlenkedés magva.

Mindjárt azután, hogy Ibrahim Basa a' maga Nápolihoz tett expeditziójából Tripolitához vissza érkezett, az a' hír kezdett szárnyalni, hogy Nápoliban a' Görög Tisztikarok valamely nagyon szélesen lüterjedett összeesküvésnek akadtak nyomába, 's akkor mikor Ibrahim az ő egyik kapujok előtt 80 lovasokkal megjelent vala, a' Görög Tisztikarok éppen ezen összeesküvés után vizsgálódtak, melly által oda czéloztak az árulók, hogy a' felszigetnek meghódoltathatását, Ibrahimnak lehetségesen könnyűvé tegyék. Magában Nápoliban a' Görög Országglószék' tanyáján is, már több elékelő személyek elfogattak vala, kik között Nemzeti Deputátusok is hárman találtattak.

Valami tiszt, a' ki éppen jelen volt Syra szigetén, írja, hogy Jul 9-dikén négy Biztosok mentek oda Nápoliból az Országglószéktől 30 strázsákkal 's az Eparcha' segedelmével azonnal néhány legelőkelőbb kereskedőket elfogták 's elvitték hazáikból, milyenek voltak nérszerént Maturani, Tarpuzi, Cichlichy, Boccochi 's több mások, azt fogván rájok, hogy az

Egyiptomi Basával egyetértésben volnának. Niti nevű kereskedő is, ki ez előtt csak néhány órákkal érkezett vala haza Alexandriából, nem csak hogy megérkezése után azonnal fogságra vitetett, hanem a' hajóját is letartoztatták.

Hárman az elfogatott kereskedők közül az Anglus Konzul, ketten pedig, kiknek neveik Pietro Rosi és Cicini, a' Frantzia Consul' oltalmazása alá tartoznak, 's a' Frantzia Consul, ezen utolsóknak hervesen pártjokat is fogta, elkísérte őket a' magok hazáiktól az Eparchához, 's kinyilatkoztatta, hogy ezektől el nem távozik addig, míg szabadon nem bocsátatnak. Az Eparcha egy magános fogházba küldvén a' két fogjot, a' Consult házából eltávolzni kényszerítette, azzal fenyegetvén, hogy különben személyes megbántatás eshetik rajta. Jul. 10-dikén történt a' fogdosás, 's az elfogattatkat, familiájiknak 's polgártársaiknak minden protestálásai mellett, 11-dikben és 12-dikben hajóra ültették, hogy Hydra szigetére vigyék.

Ezen bosszúságos komédiának folyta, Syra szigetén a' por seregnék, melly minden Görög népek salakjának tartatik, igen elvetemedett időöltésre szolgált alkalmatosságul, a' kik minden Európai nemzetekből származó úgy nevezett Frankok ellen tele torokkal való motskolódásokra fokadtak.

Ezen tudósításokban, mellyek Jul. 25-dikén indultak Konstanczinápolyból, az újabb hadi történetekről csak annyi említ-

vetik, hogy a' Kapudán Basa Jul. 10-dikén Patrásához valósággal kikötött, 's az ő hajós serge Crioneri mellett állapotodt-meg vasmatstákon, a' melly tsak néhány órányira esik Messolonghitól, hova. oly tudósítás érkezett Messaloghi mellől Reschid Basától a' Kapudán Basához, hogy ezen nevezetes vár, melly a' legerősebb Görög tészeknek tartatik lenni, már néhány napolnál tovább fenn nem állhat; hogy Jussuf Basa Vostitzát elfoglalta, 's hogy a' Prevesa felé 's Szalonából Livadia felé menő utakat a' Görög seregek mind oda hagytak (hova mentek-e? nem íratik)

A' Korfuból Jul. 21-dikén indult tudósítások szerint pedig már ekkor elfoglalták volna a' Törökök Messolonghit, ha a' tudósító szavai beteljesednének, a' ki így fejezi-ki magát a' mondott napon: „

„Mikor éppen indul ezen postahajó, veszem egy levelezőmtől, kinek tudósításai meg rikkantáltak-meg, azt a' jelentést, hogy Reschid Basa rárohanással való próbát tett Messolonghi ellen; 's hogy az azt követett napon a' vároaltalmazó Görög sereg 24 órányi fegyvernöyügvást kért és nyert is, és hogy a' várnak feladattatását 20-dikben vagy 21-dikben várják“. — Ezen hírek hitelességét kevés napok meg fogják vagy valóságosítani vagy czáfolni.

Találtatnak ezen Török tudósításokban némelly de tsak valami melleleg vagy tsak megvetéssel való emlékezesek azon verekedésekről is, mellyek Nápolival általellenben ezen tengeröbölnek másik partján Jun. 25-dikén előfordultak, 's a' mellyekről a' Hydrai Törvények-barátja, mintgyőzedelmekről, Bülleteneket adott-ki, 's a' mellyeket közelébbi Kurirunkban mi is kiadtunk.

Azt mondja ezen Török Tudósító, hogy az Ibrahim Mylihez történt elé-

nyomulása valósággal nem egyéb, hanem, tsak recognosciozás volt, 's ő tsak azt akarta azalatt, míg sergei Mylinél tsátáznak, megvizsgálni, hogy valyon Nápoliban a' Görög Országlószek mibe' foglaltoskodik. Az alatt míg ő a' tengeröböl' tulsó partján 80 lovasokkal Nápoli kapujához előre nyomult, az ő ármádájának előtsapatjai Mylihez mentek, a' melly, ugyan azon öbölnek innesső partján találtatik, 's tsak azért nyomultak elé éppen Myliig hogy addig senki elejikkbe nem állott. Tsak ezen Mylinél lévő halomnál találkoztak szembe Ypsilanti Dömötörrel, a' ki ott néhány 100 emberekkkel, a' magazinumokat őrizte, kit előről egy nagy motsár, 's hátulról a' tenger' yize fedezett. Az Egyiptomiak lövöldöztek egy darabig a' Görögökre, de azt nem sokáig folytatták. Ámbár a' Görögök a' halomról, 's a' tenger' part mellett álló két hajókról is nagyon hevesen tüzeltek, a' Törökök mindazáltal két embernél többet el nem vesztek. Hogy ez igaz, így szoll a' Török Tudósító, egy szájjal megvallják azon Frantzia, Sirene nevű Frégátnak tisztjei: kiknek igen emberséges magokviselőtjeket a' Görögök is nagy dűtsérettel megvallják a' magok tudósításaikban, 's a' kik azután Szmyrnához megérkezvén, onnét küldötték ezen (Török) tudósítást Konstanczinápolyba. —

Az Ibrahim Basa mostani hadi munkálkodásainak közép pontja Tripolicza. Hogy valami újabb fontos hadi történet fordult volna elé, arról semmi hiteles tudósítás nem találtatik a' közönséges levelekben: tsak a' Hydrai ujságban fordul egy nagyon rövid kivonásban az a' megjegyzés elé, hogy Jul. 5-dikén valami Triforka nevű helységnél fordult volna a' Törökök és a' Kolokotrini' sergei között egy nagyon vakmerő verekedés elé, de a' melyről még semmi hiteles tudósításokkal nem szolgálhatunk. Azok az ujságlevelék, mellyek ezen nevezetes történetet kétségesítik,

azt hozzák-fel, hogy Ibrahim Basa, azon sergekkel, mellyekkel eddig Moreán verkedett, bajosan elegyithette magát Kolkotroni ellen valamelly nevezetes verkedésbe; az az 5200 emberekből álló sereg pedig, mellyet neki Hussein a Súdai kikötőhelyből hozott, Navarintól Jul. 7-dike vagy 8-dika előtt útnak nem indulhatván Tripolitzához Július közepéig bajosan érelizhetett-meg, következésképpen talám tsak költeménynek fog maradni az a mérges verkedés, melyről a Hydrai újságban mondatik, hogy Triforkánál eléfordult volna. Ha megtörtént, nem sokára irni fogunk rólla.

D é l i A m é r i k a.

Mínt hogy azon Végzést, mellyet Bolívar a mult esztendőben December 27-dikén a Szabadító armádának megtiszteltetésére nézve kiadott, valamint szintén azon jutalmakat is, mellyeket a Perui Congresszus a maga üléseinél kezdetben meghatározott, már több ízben, de mind tsak tördelékben 's nem is egész pontossággal megírtunk, most mind ezeket az Anglus levelek után minden kezünkön forgó újságlevelek ismét kiadták, erre nézve mind ezeket körülállásosan közleni mi is jónak találtuk, mint következnek —

A Bolívar Dec. 27-dikén 1824-ben

költ Végzése: —

„Bolívar Simon, Szabadító, a Kolumbiai Respublika Előülője, ki a Perui Respublikai Diktatori hatalommal van felruházta etc., meg gondolván: 1)ször, hogy a Szabadító armáda a maga Ayakuchói győzedelme által Perunak szabadságot szerzett; — 2)szor, hogy ezen győzedelmet, kizszorítolag tsak a fő vezér Suchre, 's a több Generálisok, Tisztek és Katonák vitéz bátorságának lehet köszönni; — 3)szor, hogy a népek 's az Or-

száglószelenek köteleessége, hogy ezen ditsősséggel fedeztetett armáda erőt a maga háládatosságának nemes bizonyosságát mutassa, rendeli, mint következők: — 1)ször, azon armáda, a melly Ayakuchónál győzedelmeskedett, ennekutánna Perui Szabadítójának nevét viseli, 's azához tartozó tsapatok is ugyan azon nevezetel hordozzák zászlójikon; — 2)szor, ugyan ezen tsapatok illy vezeték nevet kapnak, Ditsősséges; — 3)szor, ugyan ezek illy titulust is kapnak: Benemeritos en grado eminente; — 4)szor az Ayakuchói tsatározó mezőn egy Szobrot kell felállítani, a melly ezen győzedelmeseknek legyen szentelve, melynek tetejére a vitéz Generális Anton Jose Sucre mejképe tétettség-fel, 's oldalaira a Generális, Tisztek 's azon tsapatoknak neveik metzessenek-fel, mellyek ezen tsatában jelen voltak. Ezen győzedelmi Szobornak magassága, az izlés, melly szerént építetik, 's az ő gazdagsága, a nép háládatosságához 's Országlószékehez méltók fogynak lenni; — 5)ször, a Kolumbiai 's Perui armádáknál minden féle fegyverű Oszályoknak Ayakuchói nevezetel veszen-fel örökre egyegy tsapatja. Egy Generálisokból 's Stábtisztekből álló Biztosság határozza-meg a Gen. Sucre előlülése alatt azon tsapatokat, mellyeknek ezen ditsősséges nevezet adaltatni fog; — 6)szor, a Státnak minden sergei közzül az az armáda kapjon leghamarább ruházatot 's fizetést, a melly Ayakuchónál győzedelmeskedett. — 7)szor, az ezen armadához tartozó személyek mind egyegy medályt kapnak, mellyet fejr és veres pántlikán hordoznak. Az Ayakuchó név a pántlikára leszen kivarva. A Generálisok medálya brillántal kirakott, a Tiszteké arany, a katonáké pedig ezüst leszen; — 8)szor, azoknak szülőjök, feleségeik és gyermekeik, kik az Ayakuchói mezőn elestek, azon egész zsoldot venni fogják, mellyet elesett

fiok, atyjok vagy férjeik vettek; — 9) szer, az Invalídusok is egész zsoldjokat vesznek, 's a' polgári hivatalokban tehetségeikhez képpent mozdíttatnak elé; — 10) szer, Generális Antonio Jose Sucre Nagy Marschallá nevezitotik, 's illy Titulusa leszen: „Generális, Perú Megszabadítója“ — 11) szer, a' Perui Országglószék kérni fogja a' Kolumbiait, hogy a' Kolumbiai ármádának ezen Végzés által határozott jutalmakat hagyja jóvá; — 12) szer, ezen Végzésnek végrehajtatlása a' Tengeri és Hadi Ministerekre bizattatik. Költ Limában Dec. 24 kén 1824-ben.

A' Limából érkezett újabb tudósítások szerint nem Generális Sucre volt az, ki által Olanéta végképpen megvertett; minthogy Sucrenek az Olanéta alatt volt Spanyol ármádához lett közelgetésekor, ezen Spanyol seregek a' Spanyol zászlókat oda hagyván, a' nélkül, hogy egy lövést tettek volna, részint által jöttek az Insurgensekhez, részint elszéledtek, Olanétát pedig, minekutánna ő magát a' Plata vízéhez vissza vonni kéntelenítetett, ott egy odaváló Indus sereg verte-meg.

Ugyan ezen tudósítások szerint már most Calláónál is elkezdődtek keményebben folyni a' dolgok. Magdalénánál, Limától nem messze a' Bolívar személyes vezérlése alatt egy jó nagyszámú fegyveres sereg gyülekezett össze, 's minden ostromláshoz kívántató készületek megtétetvén, a' várra való ágyúzás elkezdődött. Sőt azt is írják, hogy Gen. Rodil is méggondolkozott, 's 16 pontokból álló Capituláziói ajánlást küldött ki Bolívarhoz. Anglus Kapitány Maling a' Cambridge Kommandánsa kéretett-meg, hogy az egyezés végrehajtásáért kezességet vállaljon.

Napkeleti India.

A' Calkuttai ujságok szerint a' Siámi és Pegni seregek is csoportosan állanak által az Anglus ármádához, a' melly környűt állások mind azt mutatják, hogy a' Birmanok' birodalma igen ingadozó lábokon kezd állani.

Eddig Ranguhnál Generális Campbell is újabban hozzá fogott a' táborozáshoz, a' ki egyenesen a' Birman birodalom belső részeire akar berontani.

Oberstlieutenánt Richards így írta-le azon tsatát, Jan. 29 dikén a' melly után Assam fő városát Capitulatio által elfoglalta: — „

„Minekutánna segítségemre két haubitze és két 12 fontos ágyuk Jan. 27 kén megérkeztek, én ma reggel napfeljőtekor sergeimet illy rendel indítottam útnak Rungpore vára felé: Legeől ment a' 64 dik Regimentnek egy tsapatja; ezt követte egy önkéntvállalkozottaliból álló lovas tsapat; azután mentek három haubitze brigádák, mellyeket eleántok vontak; itt következett egy Dinagporei, ezután egy Rungporei könnyű Batalion; leghátul mentek a' tartalék ágyuzók.

„Az ellenségnek egy sántza Rungpore előtt éppen az útban keresztibe állott, mellyet 200 emberek néhány ágyukkal védelmeztek, 's jobb szárnyát egy batteria fedezte. Minekelötte sergeink ezen sántz' elibe érkezhettek volna, egy sűrű és mély tserén kellett által menniük. —

„Kapitány Waldronra, előlmenő tsapatunk' Kommandánsára biztam, hogy ezen sántzot, ha lehetségesnek gondolja, rárohanás által elvegye, ha pedig ez meg nem eshetne, két felől a' sűrűségbe álljon-bé, 's az előre nyomulandó seregeknek szolgáljon fedezésekre. Ő megpróbálta a' sántzra való rohanást, de abba' hagyta, mint hogy az ellenség abból olly ször-

nyen tüzelt rá, hogy tsapatjának felét nem soká elvesztette, 's ekkor megmaradt embereivel fére állott a bokrok között. —

„En azonközben egész lineámmal annyira közelíttem a sántzhoz, hogy tsak 200 lépésnyire voltam attól, 's parantsoltam, hogy bombikat és gránátokat hánnyanak belé. Egyszersmind Kapitány Mac-Leodot előre küldtem, hogy rohanjon rá a sántzra, melyet ő az 57-dik Regiment jobb szárnyával a 47-diknek egy tsapatjától segítettve végre hajtott, úgy, hogy az ellenség azon szempillantásban futásra vette a dolgot, 's a mieink a sántznak lerontásához azonnal hozzá fogtak.

„En ezen szempillantásban szerentséllenségemre sebet kaptam, melyre nézve Májor Watersnek parantsoltam, hogy az egész lineával támođa-meg a feljebb említett battériát; azonban a sebem hamar beköttetvén 20 minuták alatt én is megérkeztem a tsatázó lineához, hol már végre hajtották vala parantsolatomat. Most már innét is elfutott az ellenség 's Kapitány Mac-Leod egy Moschét balról elfoglalván, ő már ekkor tsak 400 Yárdnyira állott a vár falától. Egy Moschét (pogány templomot) jobbról is elfoglaltunk, 's a vár oldalát délielől egészen körül vettük. —

„Mint hogy azonközben a vár nagy kiterjedésének 's ágyúkkal és sergekkel jól megrakva lenni látszott, erre nézve jónak találtam az armádát Lógerbe szálítani, 's a környülállásokat jól kikémelelni. E történt estve. A mi ágyus Kommandánsunk úgy ítélt, hogy még szükséges leszen két ágyut a hójókról ide hozatnunk; 's hogy még egy Battériát is haladék nélkül készítenünk kellene. En az ő kívánságának teljesítését azonnal megparantsoltam. —

„Sajnálom, hogy kéntelen vagyok jelenteni, hogy a mi vesztésünk ezen napon igen nagy volt, de szerentse, hogy még

nagyobb nem lett, mint hogy 20 ellenséges ágyuk tüzeltek keresztbe ránk, 's puskából is nagy számú ellenséges sereg tüzelt sorainkra; a mely ágyuk azonközben későbbem mind kezünkre kerültek. — (Ezen tudósítást a maga Brigaderosához tette Oberstl. Richards, ki ezen vidéken a Keleti-oszlályt vezérli).

Ugyan ezen Brigadérosához Gen. Suldhamhoz e-képpen írt Oberstl. Richards Febr. 5-dikán a Rungporei Lógerből: — „

„Januárius 30-kán éjjel a hóldnak lementekor sok apró tsapatokban kijött az ellenség a várból Pikétjeinknek megtámodására, mely közben a vár fokain találtatott nagy szerű ágyúk megszünés nélkül dörgöttek, de a melyre a mi ágyúink nem feleltek, részint azért, hogy a vár igen széles kiterjedésű lévén, golyobisaink annak nem sok kárt tehettek volna, részint pedig azért is, hogy nem sok munitzióink lévén, azt kímellenünk kellett. A kiütött tsapatok pedig különben is nem soká vissza vették.

„Reggeli 10 óratájban egy fegyverszünetetést jelentő zászlóst láttunk a várból kijöni, lőnek én két Tisztet küldtem elibe. Ezen Héroid az a Ceyloni születésű Durmadar Burmachare nevű ember vala, a ki Bengalában a mi keleti szigeteinken sokáig lakván, a mi szokásainkat 's rendtartásainkat megtanulta. Ő most Rungporei fő Papi hivatalt viselt, 's az oda való Phokunsok (Fő Tisztviselők) Saum és Bagle küldötték ki hozzánk olly izenettel — hogy adnók tudotokra; mi volna ide lett jövetelünknek valóságos indító oka?

„En így feleltem a Követnek: „Nékem meg van parantsólva, hogy egész Assam földjét tisztítsam meg az ellenség sergeitől (a Birmánoktól), 's az Országot a lakosok védelmeztetése végett a Nagy Britanniai Országlószék nevében fog-

laljam el. — Azon nyilatkoztatásunkra, hogy ezt a Rungporci Phokunsoknak a mi Ágensünk Scott úr. oda küldetett leveléből már rég' tudni kellene, azt felelte a Hérol, hogy ők ezen levélből semmit se tudnak. Én tehát az egész levél foglatját megmagyaráztam neki szóval, 's ő megígérte, hogy mindent hűségesen meg fog magyarázni a Phokunsoknak. Ezen együtt való beszélgetésnek fegyverszüntetés lett következése, melynek eltelése előtt még egyszer kijött a fő Pap 's azt kívánta, hogy a fegyvernyugvás még földassék meg egy nappal, mert ő reméli, hogy az alatt barátságos kimenetelt fog szerezni a' dolognak. Környülállásosabban is tudakozódott kívánságunknak több pontjai eránt.

„Beszélgetésünknek következése a' lett, hogy én hatalmat adtam neki megmondani a' Phokunsoknak, hogy ha alkudozásra akarnak botsátkozni, én arra magam is kész vagyok, ha pedig verekedni akarnak arra hasonlóképpen kész vagyok. Sőt ha talán ahoz találna inkább kedvelenni, hogy Assamnak földjét ide hagyván a' magok' földjére, Birman országba, békességesen vissza menjenek, én nekielt ezt se fogom ellenzeni, mihelyest a' felől ígéretet tesznek, hogy az elmenetelre a' leg-rövidebb útát fogják választani, hogy útjokban semmi ragadozást el nem követnek, 's a' lakosoknak nem alkalmatlankodnak. Az elmenetelnek megengedése eránt azért tettem nekielt előre ígéretet, hogy erőmet esmervén, tudtam, hogy ha el akarnak menni, különben se akadályoztatnom meg, vagy tsak nem is kergethetem őket.

„Következett reggel ismét kijött a' fő Pap, 's már most két Vice-Phokunsok is jöttek véle, egy levelet hozván a' Vezérektől, melly szerént az Őrző sereg' egy részének kívánsága a' volt, hogy mint már előre megígértem, hazájába vissza térhessen; a' többek pedig által adják magokat.

Egyszersmind kérték a' Vezérek, hogy látásomra jöhessenek-li hozzám, 's egyéb pontok eránt is lépünk egyezésre. Én meghívatam őket, hogy jöjjenek-li hozzám tanátskozásra, 's egyszersmind elejikkbe küldtem Stabális Tisztjeimet fogadássokra.

„Saum Phokun, Sheik Phokun, 's Nabaroo Phokun voltak, a' kik alkudozásra kijöttek. Baglee Phokun azokhoz tsatólta magát a' kik hazájokba visszatérni jobbnak tartották. A' három elől nevezett Phokunok illy Capitulációt kötöttek vélem:

„Ők arra kötelezték magokat, hogy minden fegyvereiket, 's minden fele hadi készületeiket által adják nekünk a' várral együtt, azon szempillantatban, melyben abból a' hazájába visszatérő őrző sereg kitakarodik.

„Részünkről mi teljes bátorságot ígértünk a' magát feladó seregnek minden szemlélyes vagyona 's feleségeire nézve. Továbbá megígértük, hogy, mivel már ők véllünk barátságos lábra léptek, mi őket az Avaí Király' kívánságára, még a' békességnek helyreállítása után is, soha ki nem fogjuk adni. Úgy látszott, hogy ennek részünkről való megígérése nagyon szíveken feküdt a' Phokunoknak. — Vége lévén az Egyezésnek én Májor Waterst a' várnak elfoglalására küldöttem, 's Lógerünkből nem soká a' vár' belső részébe az Ország-lószék' palotája tetején a' Nagy Britanai Felsőg' zászlaját lobogni gyönyörkedve szemléltük, 's azt ágyujink durrogása által köszöntöttük.

„A' várnak későbbi jó megvizsgálása után telyesen meggyőződünk annak nagysága felől, 's hogy az ellenséges seregnek onnét való kimenetelét a' mi erőnk által meggátolni telyes lehetetlenség lett volna. A' várat, nagy kiterjedése mellett minden felől mély molsár, sűrűség és mély árkok veszik körül. Az ő három kapuji jól védelmezettek; a' vár' fokokra 200 ágyuk

voltak kiszegeztetve, melyek mind használhatók. Az örző serget 10,000 csaberekből mondták állani, de nem mind tettek szolgálatot. Hozzánk csak 700-zan jöttek által a' Phoknokkal.

„Nagy szerentsének tarthatjuk, hogy ezen nagy nyereséghez Capitulatio által juthattunk. Az ellenségnek még nagyon sok ereje vala arra, hogy nekünk ártihasson, kivált egy illy országban, hol a' hadi munka illy sokféle akadályok által gátoltatik; annyival is inkább, hogy nékem minden hadi készületeket a' mi hajójinkról kellett hozatnom 20 mértföldnyi távolságról, a' melly lehetlenné tette volna sergeinknek az elébb nyomulást addig, míg a' tabori szekeres szolgálat helyre nem álltatna. Ezen várost, melynek bekességes alkú által jutánk birtokába, úgy nézhetjük, mint jövődöbéli sokféle előfordúlható próbatételeknek külsát. — „

„Richards.

Francia Ország.

A' Parisi Orvosi Kar Aug. 2-dikán rendbivül való 's egész számmal való gyűlést tartván, annak mindenkori Titoknokja D. Pariser jelentette, hogy ezen özsze-gyülekezésnek tárgya egy írás volna, melly a' Belső Ministertől azon külömbkülömbféle vélekedésekre nézve érkezett hozzájok, mellyek az Orvosok között azon kérdés e-ránt uralkodnak, hogy valyon a' Napkeleti Pestis és a' Sárga hideglelés, valósággal ragadó nyavalyák-e? — Ezen Ministeri írás mellé tétetve valának még Lassis, Coste és Laferre Doktoroknak leveleik 's ugyan ezen tárgyról való értekezések, kik egy-szersmind arról is ajánlást tettek, hogy készek ma: okat a' Marsiliai lazarethumba bezáratni, 's ott azon ruhadarabokat, mellyeket a' meghalt pestises-betegek viseltek magokra venni. A' dolognak további meg-vizsgálására 6 orvosokból, 4 seb orvosok-

ból és 2 Patikáriusokból álló Biztosságot nevezett-ki a' gyűlés.

A' Marsiliai Orvosi Kartól olly tudósítás érkezett a' Parisinak Dekánjához Báro Portálhoz, melyben a' jelentetik, hogy ott is három újú Doktorok ajánlották-el magokat, hogy a' fenn-nevezett hármakkal együtt azon lazarethumban a' mondott pró-bát meg fogják tenni, sőt hogy azt a' maté-riát, mellyet a' pestises betegek, kivetnek, megkóstolják, a' mi, az ő ítéletek szerént, legmeggyőzőbb mód lehet annak megmu-tatására, hogy a' Pestis és Sárgahideglelés nem ragadók. A' Biztosság az Orvosi Kar-nak közéletben fogja vizsgálódásai-nak resaultumait előadni, mellyek gya-nihatólag fontosok fognak lenni.

Francia Országban szörnyű meleg napok voltak a' múlt Juliusban. Parisban és a' vidékein leírhatatlan a' szárazság, melly miatt már víz dolgában is nagy fogyatkozást kezdenek szenvedni a' lakosok. A' konyhára kívántató zöldségek nagyon megdrágultak; az írósvaj 10 krajtzárnyival drágult; a' marháknak alig találnak eleséget. Legnagyobb hőség volt Jul. 19-dikén kedd napon. Olly hőségre, mint e' volt, nem emlékeznek a' folyó század elejétől fogva. Egy híves helyen, hova a' nap sugarai soha se' sütnék, a' legjobb thermometrum, Reaumur szerént 52 grádu-snyi meleget mutatott (Bétsben ugyan azon nap' 26 1/2, Berlinben 21 1/3, Romában 25, Bordeauxban 30 gr. volt a' meleg) hova a' nap sütöt 67 grádu-sig, felhagot a' kényesső.

Lombard-Velencei Királyság.

Császár Ő Felsége Aug. 6-dikán reg-geli 6 óraker másod versben ismét a' Velencei fegyveres házba menvén, annak, név szerént és kiváltképpen pedig a' ten-

geri és szározi ágyúzó készüléteknek megnézetésére ismét három órát fordított.

Császárné Ő Felseége ezen napon a Sz. Márk' tornyába menvén-fel's a' tengerre és a' Lagúnákra való meszszelátással gyönyörködtetvén magát, onnét későbbre a' Sz. Ancei aszszonyok' beteg és gondviselő házának megnézésére ment.

Aug. 7-dikén a' hajdani Frari klastromában találtató Archivumot's azután a' Ri altó nevezetes hídjánál lévő épületeket látogatta-meg Császár Ő Felseége, hova azon Dikasterumok fognak által tétetni, mellyek most a' Dozsek' régi palotájában vagynak. Déli 12 órakor pedig a' Leopold Császári's a' Vas Korona' Kendek' ekkor Velencében találtatott minden tagjaiknak Nagykereszteseknek, Kommandátoraiknak's Rittereiknek's a' Valóságos Titkos Tanácsosoknak's Kamarásoknak jelenléteben a' Cs. K. palotának nagy szálájában az ezen Rendek' mostanság kinevezetett tagjainak, tudniillik a' Lombard-Velencei Királyság' Fő Kamarássának Gróf Castiglionak, a' Pármai Hercegné Ő Fge Tiszteleti Gavallérjának F. M. L. Neipergnek, a' Velencei tartományok Kormányozójának Gróf Inzaghynek és több másolnak kiosztotta a' nekik adott feljebb nevezett Rend-czimereket, kik között nevezetnek a' Mailandi Érsek Gróf Gaisruck Cardinális Ő Eminentziája mint a' vas Korona Cs. Rendnek első classisú Rittere, 's a' Velencei Patriarcha Monsignor Pyrker László Ő Em.ja, hasonlóképpen mint ugyan azon Rendnek első Classisú Rittere, 's több mások.

A' Cerimóniának végződése után mind ezek a' Nagy kereszteltek, Kommandátorok, 's Ritterek, továbbá a' főbb Udvari-Karok, Titkostanácsosok, 's Palotai Dámák azzal tiszteltettek, hogy a' Császári asz-

talhoz hívatattak. Délután ismét hajózási fényes időtöltés tartatott a' nagy tsatornán, mellyet a' Felsegek a' Posták' fő Igazgatójának palotája áltánjáról szemléltelt, 's későbbre magok is a' miap említett gazdagon kikészítettve lévő hajóra, Collegiántára, felülvén, véghetetlen sokságú nagyon czifra Gondel, Bissone, Peota's egyéb nevű hajóktól kísértetve, előbb a' La Volta di-Ca-Foscari nevű tsatorna felé's onnét a' Cs. K. palotához vissza evettek, hova szürkületkor érkeztek-meg.

Felseges Urunk és Aszszonyunk a' Cs. Fő Hercegektől's Cs. Fő Hercegaszszonyektól kísértetve, Velenceze városát, minelutánna azt Felseges otlételt által 14 napokig, úgymint Jul. 25-dik napjától fogva Aug. 9-dikéig szerentseltették volna, folyó hónap' 9-dikén reggeli 8 órakor nagy számú Gondel, Bissone és egyéb hajók's a' háládatos lakosoknak szíves áldáskívánásaik által kísértetve, elhagyták. — Pármai Hercegaszszony Ő Felsege 10-dikben indult-el onnét.

Császár Ő Felseége Aug. 8-kán költ Fels. Végzése által, Velenceze városa's az egyéb Velencei vidékek' szegényei között lejendő kiosztás végett 60,000 Austriai Lireket határozott.

Császárné Ő Felseége Bragedin Grófnét Scerinam Gróf Kisaszszonyt Csillagkeresztes Dámát, Chiarai Carolina Marchezát, szül. Zen Kisaszszonyt Csillagkeresztes Dámát, Martinengo Erzsébetet Michiel Gróf Kisaszszonyt, Michiel Katalin Grófnét Pisani Gróf Kisaszszonyt, Renier Margit Grófnét szül. Corner Kisaszszonyt, Csillagkeresztes Dámát, Palotás Dámákká nevezni méltoztatott.